

båda; men i Lists vida syn försvinner detta som en tillfällighet gentemot de starka intressen som förbinda alla tre kejsarrikena från Nordsjön till Persiska viken och från Dünkirchen till Riga. Denne man, om hvilken en biograf yttrar att "hans tacksamma fosterland satte självmördarens revolver i hans hand" (1846), hyllas nu med rätta som "Prophet des neuen Deutschland" (KUMPMANN 1915), och kan genom detta initiativ betraktas som den andlige fadern till den världshistoria, som nu fått sitt blodsdop i världskriget.

Ett praktiskt framskridande på den af List utpekade vägen var icke möjligt förrän Österrike-Ungern och Tyskland kommo på samma sida i den storpolitiska uppställningen, hvilket skedde genom förbundet 1879. Nu, vid midten af 1880-talet, togo tankarna på en sydöstlig orientering ny fart; ropare voro framför andra PAUL DEHN i ett flertal arbeten 1883—86 (se "Von deutscher Kolonial- und Weltpolitik", 1907) och SPRENGER i en skrift 1886 om "Babylonien, das reichste Land in der Vorzeit und das lohnendste Kolonisationsfeld für die Gegenwart". Några år senare riktade KÆRGER uppmärksamheten på "Klein-Asien, ein deutsches Kolonisationsfeld" (1892). Man fäste sig framför allt vid det faktum, att här låg vid Europas husknut ett härligt produktionsområde som ännu undgått de gamla stora kolonistaternas uppmärksamhet; för öfrigt dominerade alltjämt den af List angifna ekonomiska